

109 aniversari del naixement d'Hergé

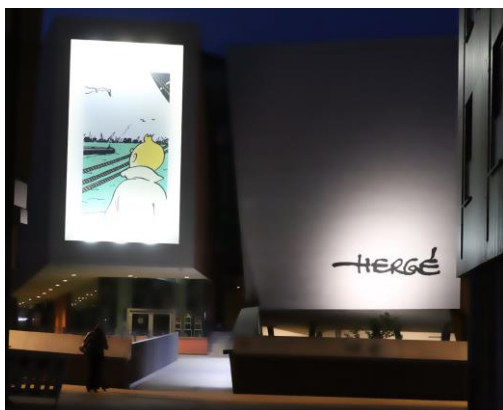
Museu Hergé – Exposició temporal 7è aniversari (20 de maig / 26 de juny 2016)

Avui es compleixen 109 anys del naixement d'Hergé. Com cada any el Museu Hergé commemora la data del 22 de maig, es a dir, la data de naixement del pare de Tintín. En aquesta ocasió, l'espai temporal del Museu Hergé es dedica a l'artista que volia ser pintor algun dia... o una vida, però ràpidament ho va abandonar:

La historieta dibuixada es el meu únic mitjà d'expressió. Hi ha alguna cosa en aquest sentit a la meua disposició? La pintura? Cal dedicar-hi tota la vida. I com jo només en tinc una, de vida -i ja prou compromesa-, haig de triar: la pintura o Tintín, però les dues coses no. Jo no puc pas ser un pintor el diumenges o els dissabtes a la tarda. Això es impossible! (Hergé a Nouma Sadoul, el 1971)

Si Hergé no es va dedicar a la pintura va ser bo per als lectors de Tintín. La seva segona millor opció va ser la de realitzar una aproximació exploratòria i recollir obres d'avantguarda, tot envoltat dels consells de galeristes com Marcel Stal (Galeria Carrefour) Guy de Bruin (Galeria D) i amics com el difunt Pierre Sterckx.

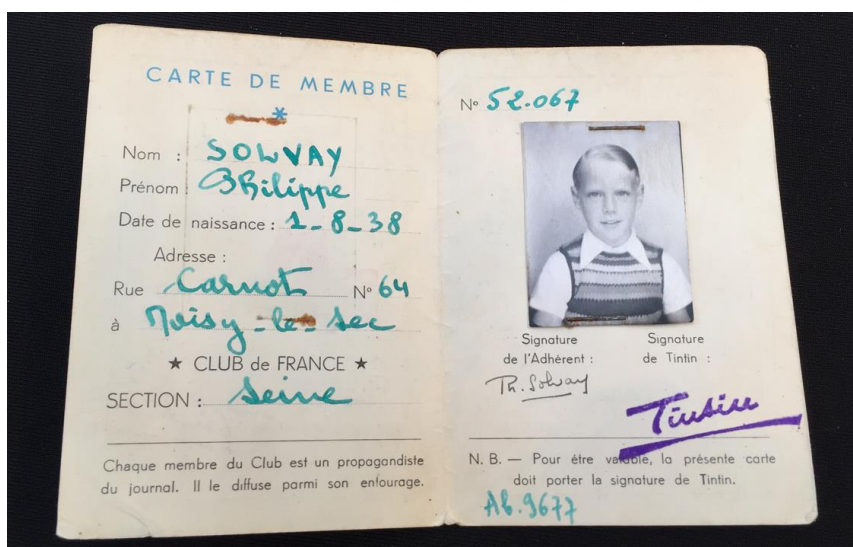
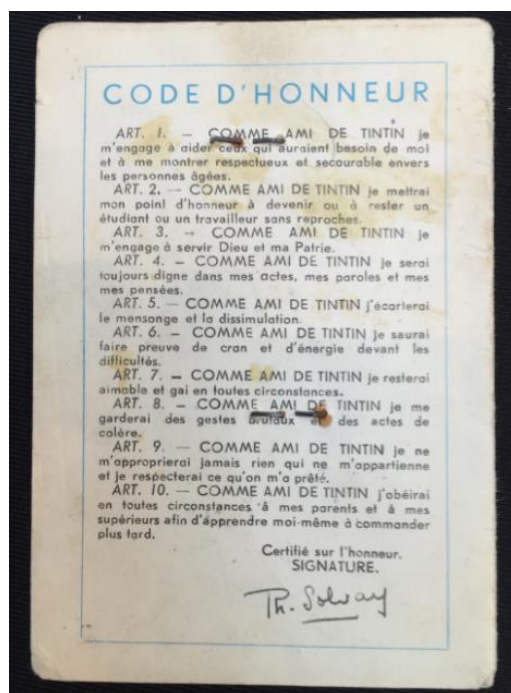
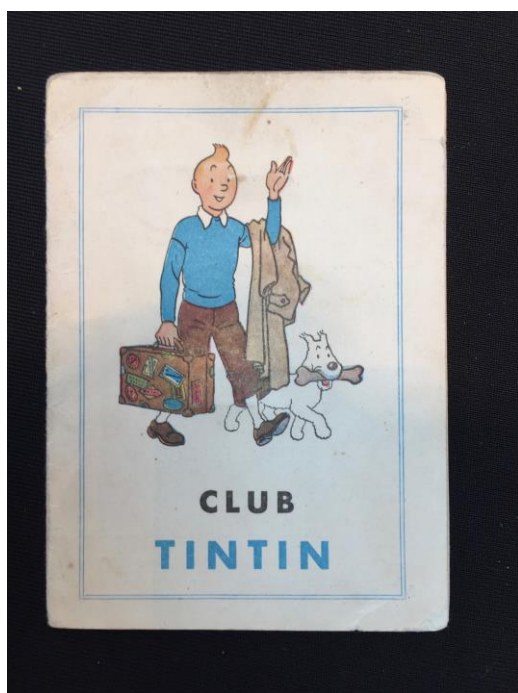
En un dia de la lluna gairebé plena (20 de maig), es va inaugurar la "**Expo Tonnerre de Brest!**", que dona una bona visió general de l'obra pictòrica d'Hergé i la seva col·lecció d'obres d'art, pintures, així com també escultures, incloent les de Miguel Berrocal, famós per les seves escultures "trencaclosques" i que els hi va descobrir el dibuixant de còmic Milo Manara, que aleshores era el seu ajudant.

Vist a la xarxa

Publicació lliure i independent, de periodicitat aleatòria: surt quan cal i quan convé !

Tornassol, on “tapeja” Tintín

Mariano Sánchez i les seves filles Laura y Rosa amb Tornassol.

El dibuixant Hergé, genial creador de Tintín, es va inspirar en la imatge física del seu amic el professor i inventor Auguste Piccard per crear al seu personatge de còmic el professor Tornassol, que dóna nom al veterà bar del jardí de la Glorieta, a tocar de l'entrada principal de l'Ajuntament de Múrcia.

I segons explica una 'llegenda urbana' que m'acabo d'inventar, Hergé es va inspirar, sense cap dubte, al hostaler de Barranda, Mariano Sánchez Arias, per

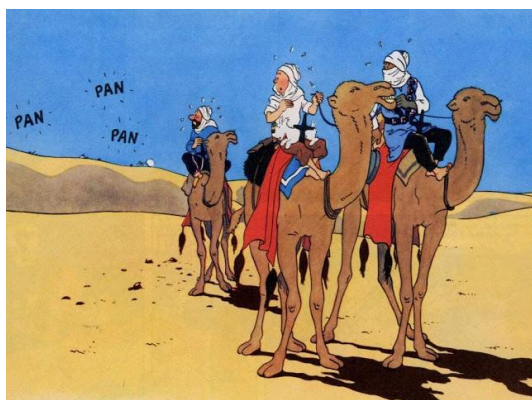
crear el seu altre famosíssim personatge de Tintín, el Capità Haddock.

(Font: La Opinión de Murcia)

Tintín i el àrabs

*Oh, Orient és Orient i Occident és Occident, i mai els dos es trobaran,
fins que la Terra i el Cel es presentin davant el gran tribunal de Déu.
Però no existeix ni Orient ni Occident, ni fronteres, ni races, ni orígens,
quan dos homes forts s'enfronten cara a cara, com si vinguessin dels dos extrems de la Terra.*

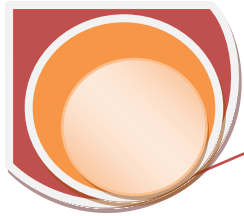
La balada d'Orient i Occident (Rudyard Kipling, 1889)

He de confessar que m'agraden algunes petites coses que no valen per a res. Per això rebutjo aquest cert utilitarisme que sobrevola tots els assumptes i que et fa preguntar (si no és una altra persona la que t'ho pregunta): I això, per a què serveix? No cal que tot valgui per a alguna cosa, el món és gran i extens com perquè contingui temes que no tenen una utilitat específica.

Per això la meua entrada està dedicada a una cosa clarament inútil, però preciós com a concepte: la tintinologia o estudi de Tintín, les seves aventures, els seus personatges i per descomptat el seu autor, el belga Hergé. Crida-afició, crida-ciència, però els famosos tintinòlegs han publicat i segueixen publicant llibres i monografies dedicades a Tintín més de trenta anys després de la mort

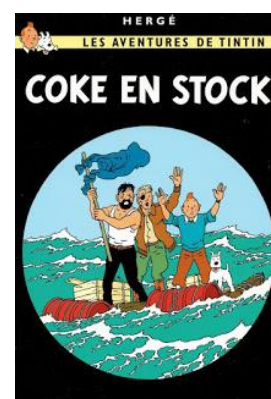
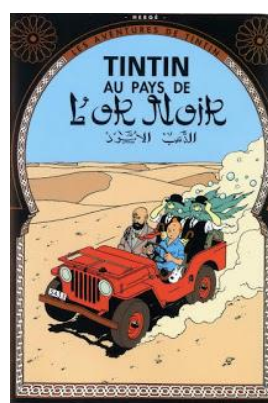
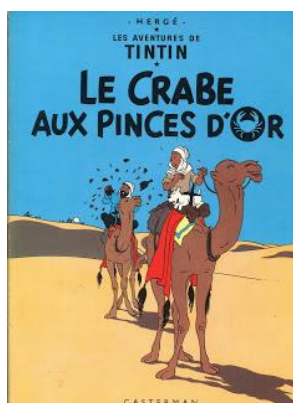

Vist a la xarxa

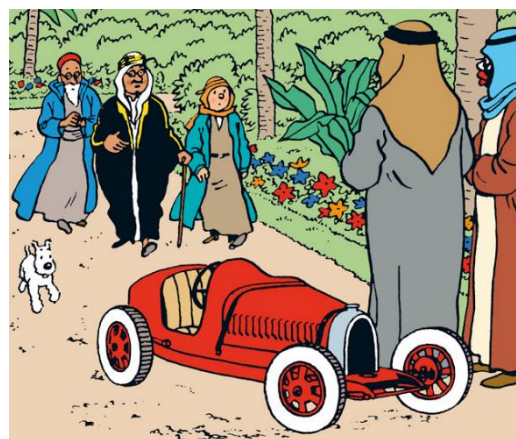
Publicació lliure i independent, de periodicitat aleatòria: surt quan cal i quan convé !

del dibuixant. Una d'elles és la publicada en francès *Le monde arabe dans les albums de Tintin* (2015), escrita per Louis Blin, doctor en Història contemporània i diplomàtic, però sobretot tintinòleg. En ell fa un repàs de l'acostament del reporter al món àrab. Habitualment es considera que els àlbums de Tintín són testimoni del món durant el segle XX i expliquen amb diferent grau de fidelitat les complicades **relacions geopolítiques internacionals** i fins i tot contribueixen a donar un punt de vista subjectiu sobre les relacions d'Occident amb altres realitats culturals alienes i exòtiques.

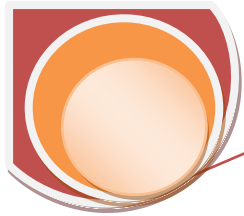
Tintín va viatjar al món àrab en quatre de les seves aventures: *"Els cigars del faraó"* (1934), *"El cranc de les pinces d'or"* (1941), *"Tintín al país de l'or negre"* (1950) i *"Stock de coc"* (1958). Algunes localitzacions són clares com Egipte, Marroc, Palestina, Jordània o Aràbia Saudita, però altres són imaginàries com l'emirat de Khemed, que és un transsumpte de qualsevol país petrolífer d'Orient Mitjà.

Tenint en compte que aquestes aventures van ser creades en la primera meitat del segle XX, l'actitud que Hergé prestava als seus personatges no dista de l'actitud que tenien els propis europeus amb els àrabs en aquella època, marcada pel colonialisme. No es partia d'una relació entre iguals sinó d'una relació metròpoli-colonitzats, i per més que Tintín s'involucra en l'ajuda als febles, el paternalisme marca la seva relació amb els àrabs. D'altra banda, Les aventures de Tintín van servir durant dècades com postals d'un món exòtic i l'exotisme sempre carrega les tints més sobre el que diferencia les cultures allunyades que sobre el que les uneix. El món àrab del que es parteix en les aventures de Tintín busca **l'estereotip àrab** sobre la base d'una visió romantitzada de l'estranger: homes sempre vestits amb el seu thawb i la seva ghutra i dones amb el niqab, lluites de poder de clans tribals o tràfics il·legals. Podríem atribuir que Hergé i el seu Tintín són fills d'una època i que la seva visió està desfasada, però curiosament al segle XXI l'acostament a la realitat àrab segueix sent el mateix des d'Occident. Està tan arrelada la visió estereotipada que mai arribarà a superar-se? Seguem els europeus ancorats en **l'òptica tintinesca** del món?

(Publicat per Moisès al Blog "OH ARàBia FeLiX")

Tornen...

Segons ens informen de Can Tonet, torna la col·lecció de figuretes de plom de la "Collection Carte de Vœux 1972" de Pixi Folies, que es va interrompre misteriosament fa força temps, i ho fa amb aquest conjunt de peces.

"Lisez Tintin"

També hem pogut veure que ja es comença a comercialitzar el proper lliurament de la petita col·lecció "Lisez Tintin". Es tracta d'en Tornassol i Milú i, segons el cartell, ja només falten els Dupondt i el barret d'en Tornassol que, segons Pixi Folies, es vendran amb 2 lliuraments, "Dupond + el barret" i "Dupont".

